

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra I STORM OG STILLE EFTER AAR 1874

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 196. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703122063520/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

„Ja, saadan til et lille Reb,“ foreslog Niels Juul, idet han hamrede med sin Lommekniv paa en usædvanlig haard Rugtvebak. „Det var, ligesom om man ikke kunde komme af Sted fra alt det Vrøvl der inde.“

„Lad Du kun være med at fire paa det Skøde; hører Du, Tordenskjold,“ raabte vor Chef. „Vi kommer saamænd hurtig nok af Sted, og kender jeg de Skyer ret, som staar der til Luvart bag Svanemøllen, saa faar vi mere end nok af Luft ud paa Aftenen.“

Det var, som om denne bestemt udtalte Profeti hjalp lidt paa Skibsmandskabets Humør. Frisk Luft, maaske Storm, det var noget, vi kunde bruge. Og oprigtig talt, naar man skal løbe væk, maa det dog helst ske under lidt usædvanlige Omstændigheder.

Maaske var det ogsaa paavirket af disse forbedrede Udsigter, at Niels Juul, som havde en stærk Stemme, gav sig til at synge en den Gang meget yndet Klasseviser om de forskellige Læreres Egenskaber, en Vise, som jeg nok tror, at Villemoes havde været den oprindelige Forfatter til, men som for Resten ligesom hint græske Skib i Tidens Løb var undergaaet saa mange Reparationer, at Ægtheden efterhaanden var bleven mere end omtvistelig.

Et Par af Versene rinder mig endnu i Hukommelsen.

Den græske Lærer er et Bæst,
Den tyske ikke bedre,
Hvad nytter alt, hvad vi har læst,
Naar vi en Gang,
Naar vi en Gang
Gaar bort til vore Fædre.

Som man vil se, et højt pudsigt Ræsonnement af Skoledrenge, der sahenbart ikke skulde give sig af med at tænke saa langt ind i Fremtiden.

Et andet af Versene er i en mere fornøjelig Tone. Da Niels Juul med sin stærke Stemme havde sunget det til Ende, forlangte vi det alle da capo, og enhver af os faldt nu i med, saa godt som vore Stemmemidler tillod os det. Verset lød saaledes:

Den danske Lærer han er rar,
Og nemt er ogsaa Sproget;
Han saa' os ryge en Cigar,
Men han holdt Mund,
Ja, han holdt Mund,
Og sagde ikke noget.

Denne vokale Del af Foriystelsen skulde maaske have været endnu en Stund, hvis ikke et uforudset Tilfælde var kommen baade Sangen